

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 405/2019
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Божицара Вујичића, Зоране Делибашић и Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Тијанић, адвокат из ..., против туженог ББ, чији су пуномоћници Даница Константиновић и Никола Шијан, адвокати из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 2153/2018 од 15.10.2018. године, у седници од 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

І НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 2153/2018 од 15.10.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ІІ ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 2153/2018 од 15.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1. 1239/2016 од 22.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи Анекс уговора о раду закључен дана 17.06.2016. године између парничних странака и тужени обавезе да тужиоца распореди на одговарајуће послове. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 79.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 2153/2018 од 15.10.2018. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и поништен као незаконит Анекс уговора о раду од 17.06.2016. године и тужени обавезан да тужиоца распореди на одговарајуће послове. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о парничним трошковима тако што је одбијен захтев туженог за накнаду парничних трошкова, а тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 249.070,41 динар са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 33.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, у овој парници је одлучено о распоређивању тужиоца на друге послове, па нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. у вези члана 441. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У конкретном случају, не ради се о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, с обзиром да је побијаним анексом уговора о раду одлучено о распоређивању тужиоца. Правно дејство посебне процесне норме из члана 441. ЗПП искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због преиначења првостепене пресуде, прописаног чланом 403. став 2. тачка 2. ЗПП. С обзиром на наведено, ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Бисерка Живановић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**